

BRIDGE

Det nye norske tidsskriftet

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: «Bridgeprat med Halle», W. B. H. «Meld med ekspertene» og «Rasjonell turneringstrening». «Bjørn Larsens mening om . . .». «Spill med Leif Nielsen». Helge Vinje: «Månedens Motspill med Fordelingssignalet». Knut With: «Bridge i Sørlandsperspektiv» samt «Spill jeg husker».

Øvrige faste medarbeidere:

Rolf B. Amundsen, Alesund	Randi Herseth, Oslo
Asbjørn Baltzersen, Drammen	Håkon Hoel, Harstad
John Bie, Stavanger	Arne Hofstad, Trondheim
Otto Bolseth, Bergen	Kristian Svenning, Narvik
Alf Gudbrandsen, Oslo	Knut Palmstrøm, Drammen

Neste nummer utkommer like etter Europamesterskapet med spill og norske kommentarer.

10 nummer pr. år. 36 sider pr. nummer.

Abonnement kr. 15.— pr. år
tegnes av alle landets poststeder og direkte til forlaget.

Utgis av

Aasmund Engens Forlag A.s

Universitetsgt. 7, Oslo — Postboks 801.
Telefoner: 33 55 19 - 33 28 16 - 33 44 65.

Pris kr. 1.75

BRIDGE

*W. B. Herseth: Karl Schneider —
Verdens beste bridgespiller!*
Bjørn Larsen: Europamesterskapet 1958.
*Knut With: Bridge i Sørlandsperspektiv.
Meldeprøven med ekspertene.
Spill med Leif Niesen.
Intervju med Knut Skanug.*
Helge Vinje: Månedens motspill.
W. B. Herseth: EM-varianter.
Problemklubben — Turneringsskalenderen —
A la Carte m. m.

W. B. H.

„BRIDGE“ A la Carte

Når man har vært redaktør av et bridgemagasin i 10 år, erhverver man seg jo etterhvert en viss erfaring.

Det å være bridgeredaktør er på svært mange måter en meget morsom oppgave. Lysten og interessen er jo den store drivfjæren. Men allikevel er det ikke bare moro! Jeg sikter da ikke i første rekke til den ris eller ros som redaktøren får. Når noen surmuler over at en bestemt stoffmengde er «altfor liten», mens andre skarpt påtaler at nøyaktig den samme stoffmengden er «altfor stor», så lærer man fort å forstå at det ikke er mulig å gjøre alle til lags — iallfall ikke i samme nummer! Smak og behag kan nå engang ikke diskuteres, og det eneste som er sikkert er at redaktøren får stå støytten.

Nei, verre er det i virkeligheten å se at en rekke ideer og tiltak, som man har lyst til å sette ut i livet, blir liggende ganske ufruktbare fordi de fortvilte økonomiske hensyn og vanskeligheter her som overalt ellers i livet setter en avgjort bom for deres gjennomførelse. Man kan jo f. eks. ikke vente at gode medarbeidere i lengden skal skrive mere eller mindre gratis, og så blir enden på leken at redaktøren etterhvert blir henvist til å bygge mest mulig på utenlandske magasiner og ideer. Det hele utvikler seg til å bli hva amerikanerne så treffende kaller «one man show». Redaktøren må selv skrive og redigere det *alt vesentlige av stoffet*, og ingen er vel bedre enn han selv klar over at bladet på denne måten litt etter litt ikke kan unngå å bli mere eller mindre «smalsporet». En mann og en penn gir en stil og fremforalt en synsvinkel! Det er et trist faktum, selv om man aldri så meget prøver å

maskere seg ved utstrakt bruk av utenlandsk stoff.

Da jeg i juni måned i år feiret mitt tiårsjubileum som bridgeredaktør, hadde jeg forlengst bestemt meg til å ta en pause. Dette hadde jeg gitt beskjed om allerede i november ifjor, og ved påsketider kom så min definitive oppsigelse med 3 måneders varsel. Europamesterskapet sto jo også for døren, og der aktet jeg jo å hjelpe til. Det var faktisk koselig å tenke på at man ikke helt alene hadde ansvaret og arbeidet med full reportasje, for det er jo et kjempeløft for en enkelt mann.

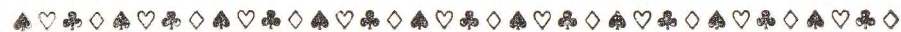
♠ ♥ ♦ ♣

Utviklingen tok imidlertid en vending jeg langt fra hadde ant. Da det ble kjent at jeg hadde frasagt meg min stilling som bridgeredaktør, anmodet nemlig Engen meg om en konferanse. I denne konferansen tilbød han meg å bli redaktør av det nye bridgebladet som han skulle starte fra høsten. Og *hvilket tilbud — redaksjonelt sett!*

«Alt er klappet og klart,» sa Engen. «Uansett om det blir deg eller en annen som blir redaktør, så er «Bridge» et faktum fra høsten av. Sålenge du var redaktør av et annet bridgeblad, kunne jeg jo ikke godt tilby deg redaktørstillingen i det nye bladet. Men nå når du allikevel har sagt opp din forrige stilling og derfor står fritt, vil jeg gjerne diskutere saken med deg. Jeg har nemlig fulgt ditt arbeid som bridgeredaktør og vil gjerne ha deg som redaktør for det nye bladet,» var han så elskverdig å tilføye.

Engens idé var følgende:

«Det nye bladet skal søke å samle alle de beste penner innen norsk bridge. Det nytter ikke i lengden med bare

BRIDGE

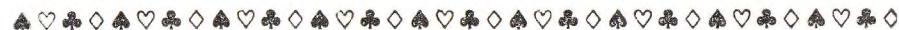
Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasmund Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Post boks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 28 16 - 33 44 65.

Vi presenterer:

« B R I D G E »

«for bedre bridge»

Med dette nummer har vi fornøyelsen av å presentere et nytt norsk bridgetidsskrift for Dem. De fleste av vårt lands beste bridgeskribenter har sluttet mannjevnt opp omkring «Bridge», og når vi nå innbyr Dem til å tegne abonnement, er det en selvfølge at vi gjerne vil gi Dem en oversikt over hva vi akter å servere Dem.

Vi utkommer 10 ganger pr. år med 32 sider + 4-sidig omslag — ialt 36 sider pr. nummer. Abonnementsprisen er kr. 15,— pr. år og Aasmund Engens Forlag A/S, der står som ansvarlig utgiver av «Bridge», garanterer utgivelsen av det festsatte antall nummer. Det vil altså si at vi tilbyr Dem 360 sider avvekslende og allsidig bridgestoff pr. år for bare femten kroner! Det er et

tilbud vi tror De vil ha interesse av å overveie.

Som De vil se av dette første nummer er «Bridge» et typisk norsk bridgeblad som er bygget opp ved samarbeid mellom de fleste av våre kjente bridgejournalister. «Bridge» vil fra første øyeblikk av søke å bli et landsorgan. Som det første ledd i dette arbeid har vi sikret oss en fremragende medarbeiderstab i de større bridgecentre rundt om i landet. Rolf B. Amundsen, Ålesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Kristian Svenning, Narvik og Knut With, Kragerø, er folk som alle bridgespillere kjenner og respekterer. De kommer alle til å delta aktivt i det

redaksjonelle arbeid og er på ingen måte bare lokalreportere. I dette nummer bringer vi således en av *Knut Withs* ypperlige bridgenovelletter — vi bør kanskje tilføye at han tidligere av beskjedenhet har skrevet under det kjente pseudonym «Krag Ero». Flere av de ting vi i kommende numre vil ta opp til behandling er bragt i forslag av våre utenbys medarbeidere.

Som faste medarbeidere i «Bridge» vil De finne Norsk Bridgeforbunds President *Ranik Halle* og Forbundets generalsekretær *Bjørn Larsen*. *Halle* vil gjenoppta sin velkjente «Bridgeprat med Halle», og alle som før har stiftet bekjentskap med denne underholdende og interessante form for bridgejournalistikk, vil vite at denne faste spalten ikke trenger noen som helst introduksjon. Generalsekretær *Larsen* fører som kjent en klar og logisk penn, og han vil i hvert nummer behandle emner av aktuell interesse. I dette nummer er det naturlig nok Europamesterskapet. Av andre faste norske medarbeidere nevner vi *Randi Herseith*, som har spesialisert seg på internasjonal toppbridge og *Knut Palmstrøm* som 1 års tid oppholder seg utenlands og vil sende oss smakebiter på den bridge som ligger utenfor våre vanlige horisonter.

Den faste redaksjon i «Bridge» består av *Finn Myhrer*, *Leif Nielsen*, *Helge Vinje* og *Red*. I redaksjonsmøtene blir planene for de kommende numrene lagt opp. *Finn Myhrer* har reportasje og underholdsstoff som sitt spesialfelt, *Leif Nielsen* har bl. a. sin faste spalte «Spill med Leif Nielsen». Som tidligere oppgaveredaktør og fremtredende turneringsspiller med bl. a. plass på det norske lag i årets Europamesterskap, er det ingen tvil om at vi har funnet den beste medarbeider på dette område. *Helge Vinje* fortsetter med sin kjente spalte «Motspill med Fordelingssignalet» og redigerer dessuten sammen med *Alf Gudbrandsen* vår «Problemklubb» som er lagt opp med sikte på ikke bare å interessere de relativt fåtallige «superløserne», men faktisk alle de lesere som setter pris på klare og logiske poeng. Redaktøren har selv ansvaret

for «Meldeproven», «A la carte» og «Rasjonell Turneringstrening», som er lagt opp på en fullstendig ny måte. Dessuten redigerer han serien «Spill jeg husker» og det teoretiske stoffet. Av andre faste spalter nevner vi *Fritt Forum*, hvor innsendere på saklig basis og under fullt navn kan si sin mening om aktuelle bridgespørsmål og vår «Turneringsoversikt» som vil gi våre lesere full beskjed om kommende bridgebegivenheter.

«Bridge» for bedre bridge er det slagord vi har valgt. Vi står helt fritt og uavhengig til alle sider. At vi står fritt betyr imidlertid ikke det samme som at vi er opposisjonelle. Tvertimot, vi nærer den dypeste respekt for det ypperlige og inspirerende arbeid som President *Ranik Halle* har utført. Vi sikter da ikke bare til arrangementet av Europamesterskapet, som i seg selv er en imponerende prestasjon, men også til det gode arbeid på den indre front. Det er ingen tvil om at det arbeides godt innen Norsk Bridgeforbund!

En helt annen sak er det at det kan herske forskjellig oppfatning av enkeltstående spørsmål, f. eks. den beste uttagningsform av representasjonslag. Alle er klar over at korte, saklige innlegg som belyser slike vanskelige spørsmål fra forskjellige synsvinkler, vil kunne bidra til å finne fram til den beste og lykkeligste løsning.

Disse og andre interessante spørsmål må imidlertid utstå, fordi vår første store oppgave blir Europamesterskapet. Her er «Bridge» i den heldige stilling at ikke mindre enn 2 av våre faste medarbeidere *Ranik Halle* og *Leif Nielsen* deltar på det norske laget og dermed vil kunne bringe leserne sine førstehåndsintrykk fra det store slag. Men hertil kommer at vi har bygget opp vår reportasje på teamwork basis og følgelig regner med å kunne gi våre lesere en riktig allsidig og interessant oversikt over den store begivenheten. Vi ønsker derfor leserne vel møtt til neste nummer som blir viet EUROPAMESTERSKAPET!

«SPILL JEG HUSKER»

«Bridge» gjenopptar *Erling Wagles* glimrende idé med «Spill jeg husker». På denne plass vil våre lesere etterhvert stifte bekjentskap med innen- og utenlandske toppspillere, som plukker fram sine beste og morsomste spill fra minnes album og sørger for at de ikke forsvinner bak glemselens slør.

I anledning Europamesterskapet, har vi valgt å starte serien med en av verdens absolutte toppspillere, *Karl Schneider*, kanskje den aller beste når alt kommer til alt! For nøyaktig 20 år siden hadde vi gleden av å se *Schneider* i aksjon under Europamesterskapet 1938 her i Oslo. Selv om den kommende verdensbrann allerede dengang kastet sine slagskygger over hans fedreland i form av den tvungne «Anschluss» og tvang hans glimrende makker *Hans Jellinek* til som flyktning å sitte uirksom på tilskuervenkene under østerrikerne kamper, så husker vi fremdeles *Schneiders* gnistrende gode spill.

De spill vi bringer i denne artikkel vil gi Dem et godt inntrykk av hvilken fantastisk god spiller *Schneider* er. — Ved vurderingen må man

Karl Schneider

bare huske på at spillene er hentet fra de hardeste internasjonale matcher mot fullverdige motstandere og derfor har en helt annen bakgrunn enn ekvibrilistisk bridge fra f. eks. ufarlig robberbridge mot underlegne motstandere.

Hvem er «verdens beste bridgespiller»?

Hvem er «verdens beste bridgespiller»?

Noen holder på den ene, andre på noen helt andre. Det er ganske sikkert diverse fremtredende spillere som alle har sine tilhengere. Slik er det og slik vil det *alltid* bli, fordi det her gjelder en skjønnsmessig avgjørelse.

Vi for vår del er villig til å holde en knapp på *KARL SCHNEI-*

DER. Spør De noen av de engelske toppspillerne, så vil de uten videre innrømme at *Schneider* er helt «umulig å spille mot». Ingen skjuler sine kortverdier bedre enn han kan gjøre det, ingen finner så fantastisk smarte varianter. Det er ikke for ingenting at englenderne, som ellers ikke frykter noen som helst ved det grønne bord, har et regelrett kompleks når de møter

Karl Schneider. Ikke uten grunn kanskje, for det er vel ingen annen spiller som i årenes løp har lurt englanderne slik opp i stry som samme Schneider!

Dr. Paul Stern, som kunne alt og kjente alle i bridge, ble aldri trett av å tale om sine to strålende elever *Karl Schneider* og *Hans Jellinek*, — spillere som han spådde den største fremgang ved det grønne bord. Disse to spillerne hadde de beste forutsetninger for å danne «verdens sterkeste makkerpar» gjennom tidene. Først og fremst var de begge «fødte kortspillere», med et blikk for spillets finesser, en intuisjon og en kortfølelse, som vanskelig kan overgå. Derrest startet de sin bridgekarriere i et miljø hvis like man sjelden opplever å se. Omkring dr. Sterns ruvende personlighet oppsto det i Wien et bridgemiljø, hvor landets absolutte toppmenn tok alle spillets problemer og muligheter opp til skarpe og inngående analyser. Det var i seg selv meget utviklende og lærerikt, men dertil kom den daglige faste 2—3 timers ettermiddagstrening under dr. Sterns personlige ledelse. Her gjaldt det ikke bare å melde korrekt og effektivt eller å finne den beste og sikreste spillføring. Nei, treningen gikk meget dypere. Jellinek har selv fortalt at hver eneste spiller under meldinger og spill måtte sitte uforstyrrelig som en Sfinks — de fikk ikke engang lov til å se på hverandre under meldingene. Ingen skulle med fnugg av rett kunne komme og påstå at vanskelige kort ble perfekt meldt ved hjelp av betoning eller optimistisk stemmebruk. *Monotont og mekanisk*, var

dr. Sterns slagord. Fair play, på alle områder og i alle situasjoner, var hans bestemte oppfatning.

I dette bridgemiljøet tok *Schneiders* og *Jellineks* makkerskap form og farve. Med all aktelse for par som Reese—Schapiro, Siniscalco—Forquet, Crawford—Becker og mange andre internasjonalt velkjente par, representerer Schneider og Jellineks relativt kortvarige makkerskap etter vår oppfatning den sterkeste parkombinasjon som hittil har glimtet på den internasjonale stjernehimmel. Culbertson sa like ut at de dannet «verdens sterkeste makkerpar» og i et intervju vi hadde med dr. Goudsmit i Kjøbenhavn 1948 ga denne veteranen følgende karakteristik: «I årene før den annen verdenskrig var Schneider & Co. *absolutt best*. Det var virkelig en fornøyelse å spille mot wienerne.»

Hva er det som skaper et godt makkerpar?

Hvor ofte har vi ikke allesammen vært vidne til at to utvilsomt dyktige spillere danner et langt svakere makkerskap enn to ordinære spillere? Eller at to «middelhavsfarere» er langt sterkere som par enn en anerkjent sterk spiller sammen med en middelhavsfarere, fordi flest mulig kontrakter innen det siste paret på liv og død skal føres over på den sterke spillers hånd, og denne alltid skal dominere både spill og motspill.

Kjennetegnet på den gode makker er at han i alle situasjoner søker å være på bølgelengde med sin makker. Den dag en bridgespiller oppdager at meget av hemmeligheten ved godt samspill ikke bare

er å si til seg selv at «dette *må* da makker forstå», men ganske enkelt å resonnerer slik: «*Hvorledes* vil makker oppfatte dette?» — den dagen er han langt på vei til å bli en storartet makker. For å si det kortest mulig: Det beste makkerparet er de to spillerne som «tenker likt» i uvante vanskelige situasjoner.

Innen paret Schneider—Jellinek var Karl Schneider den absolutte «ener» i kraft av sin overlegne bridgebegavelse. Jellinek var en glimrende spiller, det skal være sikkert og visst, men Schneider var bare enda bedre! Ingen erkjente dette mere enn Jellinek selv. Derfor kunne det ikke falle ham inn å ta opp noen maktkamp eller prestige-kamp innen paret, nei Jellinek har selv fortalt at han frivillig påtok seg rollen som «undermann» innen makkerparet. Ikke så å forstå at han på noen måte skjøv kontrakten over på Schneider, for da hadde paret ikke hatt tilnærmedesvis så meget å skulle ha sagt i internasjonal bridge, men på den måten at han bøyte seg for Schneiders syn og oppfatninger og derved ytet sitt viktige bidrag til utbygningen av parets «stil».

Ethvert godt par har nemlig sin «stil». Dette begrep har absolutt ingenting med privatkonvensjoner å gjøre — slike er nemlig ikke «stil», men regelrett fusk. Paret John Knudsen—Bjørn Larsen var nettopp et typisk eksempel på dette med «stil». Solide Knudsen, som er en av de norske spillerne vi setter høyest, ikke bare på grunn av hans utvilsomme kortbegavelse, men også fordi han alltid spiller en så

elegant fair bridge, var ingen tilhenger av «ville» meldinger ved bridgebordet. Hans soliditet var så stor at Bjørn Larsen pleiet å si at «når Knudsen hadde meldt, visste jeg jo at han iallfall ikke hadde *mindre* enn det han hadde meldt» eller «Knudsen melder aldri to ganger på samme verdier». Det var på basis av denne absolutte tillit til makkers meldinger at Bjørn Larsen av og til kunne tillate seg de fantastiske sprell som gjorde hans bridge til så godt avisstoff. Og dermed var det *samspillet* mellom Knudsens *soliditet* og Bjørn Larsens *fantasi* som sammen skapte dette parets ypperlige «stil».

Astras gamle mesterspiller, Rolf Abrahamsen, er en av de beste makkere vi har møtt i bridge. I sin strålende bok om «Bedre Bridge» har Halle gitt et ypperlig bilde av den selvutsluttende solidaritetsfølelse som gjorde nettopp Rolf Abrahamsen til en så fremragende makker. Vi siterer Halle:

«Rolf *Abrahamsen* var min fortrinlige makker i flere matcher under Europamesterskapet. Vi hadde spilt ikke så lite sammen gjennom vårsesongen og meldte temmelig ensartet. Men ett punkt i teorien kunne vi ikke bli enige om, nemlig åpning på en 2-seter i spar og kløver. Vi hadde hver vår oppfatning av «reversen» på en slik hånd, en nokså vesentlig uoverensstemmelse, fordi den kan forårsake at makker får et galt bilde både av styrke og fordeling. Jeg fikk en slik hånd under en kamp i Logen (EM 1938) og ga meg til å melde som jeg pleide. Abrahamsen svarte, og så plutselig gikk det opp for meg at

vi hadde glemt å avtale hvilket av de to prinsipper vi skulle bruke. Men da makkers hånd kom på bordet, viste det seg at alt var i den skjønneste orden. Selvfølgelig, sa Abrahamsen etterpå, må den som har *åpnet* på en slik omtvistet hånd kunne stole på at makker i det tilfelle følger hans linje. Det er den gode makkers privilegium å kunne resonnerer slik, og praktisere det,» slutter Halle.

La oss bare tilføye: Hvor ofte er vi ikke vidne til det motsatte — at to makkere rider hver sine kjepphester og drar lasset hver sin vei med et stort null som resultat. Men hjelper det? Som regel *ikke*, dessverre!

Her er vi inne på noe av det fundamentale. Makkerskapets bærende idé er en ubrytelig tillit og solidaritet. På solidaritetens alter ofret både Abrahamsen og Jellinek sine særpregede oppfatninger. Det viser deres styrke som makkere. Og det bidro på sitt vis meget til at Schneider og Jellinek tilsammen ble «verdens sterkeste par», inntil en verdenskrigs slagskygger tvang dem til å skille lag. Eller for å si det med selveste Times: *Det måtte en Adolf Hitler til for å ødelegge deres makkerskap!* Men selv om deres makkerskap ble relativt kortvarig, skrev de allikevel bridgehistorie. De var ikke alene med på å skape et nytt meldesystem i bridge — Viennasystemet — men under den internasjonale turneringen i London oppsto en situasjon som senere har dannet en verdifull presedens for makkeres adgang til å fravike deklarererte meldekonsvensjoner. Spillet var dette:

<p>♠ D 9 8 4 ♥ E 9 8 6 ♦ E K n 8 4 ♣ 7</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V ♠</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V ♠	S	<p>♠ E K 10 7 ♥ K 10 7 5 ♦ K 9 7 ♣ E K</p>
N					
V ♠					
S					
<p>♠ 5 ♥ D 4 2 ♦ D 5 3 ♣ D 10 9 6 4 3</p>		<p>♠ K n 6 3 2 ♥ K n 3 ♦ 10 6 2 ♣ K n 8 5 2</p>			

Schneider åpnet som Nord med 1 kløver på sine stakkars 18 Vienna-punkter. Øst, som var sikker på at Jellinek på Syds plass var forpliktet til å melde etter Vienna, la seg på lur og passet. Jellinek sa imidlertid pass han også, og Vest som jo ikke hadde stort annet enn kløver, passet glad og fornøyd.

Resultatet var 4 udoblede beter, mens østerrikerne ved det andre bordet meldte og vant 3 grand som Øst—Vest.

Hadde Jellinek hatt 1 kløver mer og 1 spar mindre, ville hans pass vært udiskutabel. Som det nå var, kunne han ikke utelukke en bedre sparkontrakt på sine kort. Forutsatt beste motspill — sparutspill — må han få 5 stikk i sparkontrakt (2 ruterstikk kan motparten ikke hindre ham i å etablere). Det er imidlertid her av underordnet interesse, fordi Øst protesterte med den begrunnelse at *motparten* måtte ha lov til å gå ut fra at et system ble overholdt. Dommerne i turneringen fant ikke å kunne avgjøre protesten, og saken gikk til høyeste hold både i Europa og Amerika. Avgjørelsen ble følgende:

«Enhver kravmelding er bare bindende overfor kravmelderens mak-

ker. Motspillerne kan *ikke* kreve at systemet blir overholdt.»

For nåtidens bridgespillere er dette en selvsagt ting. *Dengang* var det imidlertid en *epokegjørende* avgjørelse. Vi kan faktisk ikke motstå fristelsen til å sitere den norske hovedstadsavis hvorfra vi har hentet spillet: «For egen regning vil vi imidlertid tilføye at vi heller hadde sett at dommen hadde gått i motsatt retning, da vi frykter for at de ulovlige private konsvensjoner nå vil bli vanskelige å unngå.»

♠ ♥ ♦ ♣

Schneider er imidlertid ikke bare den fremragende turneringsspiller, men han er også en ypperlig teoretiker. Etter krigen har han lansert sine «omvendte styrkekast», som bryter nye veier i spilleteknikken. Hva utformningen av Viennasystemet angår, gir dr. Stern ham æren av å ha systematisert og utarbeidet den svake kløveråpningen. Neppenoen annen spiller kan derfor sies å ha satt så dype spor etter seg i såvel melde- som spilleteori. Og gang på gang har han, som kaptein på det østerrikske landslag, bragt laget fram til fremragende plassering i Europamesterskapene. Det har ikke vært uvanlig å lese i de forskjellige lands rapporter fra de avholdte EM at «*Ikke Østerrike, men Schneider ble nr. 2*». Det er en overdrivelse som i et nøtteskall gir et godt bilde av sannheten. Og nå inviterer vi leserne på noen smakebiter som viser hva Schneider *kan!*

Vi starter med en kamp mellom Østerrike og Ungarn. De kortene som interesserer er følgende:

<p>Schneider ♠ E K D x x x ♥ E x x ♦ — ♣ 10 x x x</p>	<p style="margin: 0;">Klor</p> <table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V ♠</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V ♠	S	<p>Jellinek ♠ x ♥ D x x x ♦ K x ♣ E K D x x x <i>Ferenzi</i></p>
N					
V ♠					
S					

Ferenzi åpnet med 1 kl. som Schneider doblet. Nord redoblet og Jellinek svarte 1 ru. Ferenzi fortsatte med 2 kl. og nå bløffmeldte Schneider 2 hj. som omgående ble doblet av Nord. Jellinek passet og Ferenzi gikk i 3 grand i tillit til sin makkers redobling og hjerterdabling. Schneider doblet og Nord redoblet. Schneider startet med sine seks sparstikk, og da han dessuten fikk et kløverstikk i sluttspillet ble det 4 redoblede beter i faresonen!

Ferenzi—Klor var ingen smågutter akkurat. Det så vi her i Oslo i 1938 da de vant Europamesterskapet. Men dennegangen «åkte de på».

Vel, dette var jo kanskje ikke verre enn hva De selv pleier å prestere. Men la oss ta neste perle fra en stor internasjonal turnering. Jellinek åpnet som Syd med 1 spar på:

♠ E K D K n 7 5
♥ —
♦ E 7 6 5 3
♣ 10 3

Vest doblet, Schneider passet og Øst svarte 4 hj.

Jellinek, som ikke ville la seg slå ut, meldte nå alene 4 sp. Vest sa 5 hj. og Schneider passet. Øst høynet til 6 hj. Jellinek passet, Vest passet og nå opplukket for første gang Schneider sin munn til en melding: «6 spar», sa han.

Motparten doblet omgående!
Hva tror De Schneider satt med? Vi er villig til å vedde på at *det* klarer De ikke å avsløre.

Både Jellinek og motstanderne gispet da Schneider la opp:

♠ 10 8
♥ 5
♦ Kn 10 9 8 2
♣ E K D 5 2

6 spar var opplagt. Ved samtlige andre bord hadde Øst—Vestspillerne stampet i 7 hjerter med 2—3 be- ter som resultat. Her ga Schneiders meldinger ren topp.

Schneider er ikke bare den kom- binasjonsrike og smarte melder. — Han er kanskje enda bedre som spil- ler. Det går frasagn om hans yp- perlige spill og her er et som vi hen- ter fra EM i Stockholm 1936:

♠ Kn 9 7 5 4
♥ K
♦ E K D 6
♣ E 6 2

♠ 8 6
♥ E D 10 9 7 6
♦ 9 5 2
♣ Kn 10

Her var Schneider som Syd hav- net i 4 hjerter. Vest spilte ut ♣ K og Schneider tok det berømte over- blikk over sine resurser.

En alminnelig spiller ville vel re- sonnert omtrent slik: Jeg har 3 toppstikk i ruter og 1 i kløver. Sit- ter ruterfarven rundt vil også ru- ter seks gi stikk. Da får jeg 5 trekk hvis ♥ Kn ikke sitter fjerde. Sit- ter ♥ Kn fjerde, så får jeg håpe på at ruterfarven gir 4 stikk.

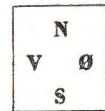
Men Schneider er ingen alminne- lig spiller. Han la nettopp an på å vinne spillet, selv om sitsen var tem- melig vrien. Følg spilleføringen:

Schneider lasjerte første kløver- stikk og da Vest fikk se bindemanns kort, skiftet han til ♥ 3. Blinde- mann kom inn på kongen og Schnei- der fortsatte straks med ♠ 4. Øst satte i ♠ K og skiftet til kløver. Schneider stakk med esset og fort- satte med ♠ 5. ♠ E fra Øst og mere kløver som Schneider stjal. Nå tok Schneider ♥ E og begge motspiller- ne fulgte farve. Deretter kom ru- ter til damen og ♠ 7 som Schneider stjal. Da begge motspillerne fulgte spar sto altså blindemanns to siste spar. Nå kom liten ruter til kongen og Øst kastet ru. Kn.

Stillingen på alle fire hender var:

♠ Kn 9
♥ —
♦ E
♣ —

♠ —
♥ —
♦ 10 7
♣ 9

♠ —
♥ E 10
♦ 9
♣ —

♠ —
♥ Kn 5
♦ —
♣ 8

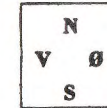
Her er det altså helt avgjørende hvorledes Schneider fortsetter. Er ruter og hjerter jevnt fordelt vinner han ved å ta ru. E eller ved å stjele en spar (forutsatt Øst har ♥ Kn) trumfe ut med esset og ha siste ru- terstikk godspilt. Sitter derimot trumfen skjevt, må han spille ♠ Kn og la den løpe hvis Øst ikke dekker.

Med usvikelig sikkerhet fortsatte Schneider med ♠ Kn. Øst kastet ♣ 8 og Schneider la ganske rolig ♦ 9.

♠ Kn beholdt som vi ser stikket, Nord var fremdeles inne og Øst's 2 trumf var verdiløse. Den fullsten- dige fordelingen var:

♠ Kn 9 7 5 4
♥ K
♦ E K D 6
♣ E 6 2

♠ D 3 2
♥ 8 3
♦ 10 7 4 3
♣ K D 9 4

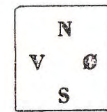
♠ E K 10
♥ Kn 5 4 2
♦ Kn 8
♣ 8 7 5 3

♠ 8 6
♥ E D 10 9 7 6
♦ 9 5 2
♣ Kn 10

Scenen er nå Venedig 1951. Den- negang er det finnene som får en leksjon av Schneider under Europa- mesterskapet:

Reithoffer:
♠ Kn 10 6 3
♥ K 5 2
♦ E 7 6 5
♣ 4 3

♠ E K 5 4
♥ E Kn 10
♦ K 2
♣ K 10 9 8

♠ D 9 8 7
♥ 9 6 3
♦ D Kn 10 9 8
♣ 5

♠ 2
♥ D 8 7 4
♦ 4 3
♣ E D Kn 7 6 2

Som Syd åpnet Schneider med — 1 spar! Vest doblet, Reithoffer pas- set og Øst sa 2 ruter. Denne mel- dingen ble passet rundt til Reithof- fer som sa 2 spar. Øst passet, og *det samme gjorde Schneider*. Vest doblet, Nord og Øst passet og Schneider flyktet over i 3 kløver som Vest også doblet.

Svindelmeldingene er et kapitel for seg. Men spillet interesserer mere, for det var i sannhet elegant. Vest startet med sine to topphonnø-

rer i spar, og Schneider stjal annet sparspill. Så fulgte liten hjerter til kongen — Vest var jo markert med esset — og spar 10 fra blindemann. Øst satte i ♠ D og Schneider stjal med ♣ 6. Nå kom ruter til esset og ♠ Kn som ga avkast for ♦ 3.

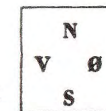
♦ 7 ble så stjålet med ♣ 7 og liten hjerter fra Schneider bragte Vest inn på knekten. Han tok for ♥ E, men var nå tvunget til å spille kløver opp i Schneiders saks. Schnei- der stakk med knekten, returnerte ♥ D som Vest var tvunget til å stikke og påny måtte han spille opp til Schneiders ess og dame i kløver!

Spillet ga 3 trekk doblet og ut- gang. Legg merke til at *Schneider fikk 6 trumfstikk mot K 10 9 8 i bak- hånd!*

Er det noe Schneider kan, så er det å ta stikk. Scenen er den negang EM i Montreux, og det er tyskerne som spiller mot østerrikerne. Ikke for ingenting ble dette spillet «årets mest omtalte spill».

Schneider:
♠ Kn 10 x
♥ E D x x x x
♦ x
♣ E x x

♠ K x x
♥ Kn x
♦ D x x
♣ D 10 x x x

♠ E x
♥ 10 x
♦ Kn x x x
♣ Kn 10 x x x

♠ D 9 x x x
♥ K x x
♦ E K 9 x x
♣ —

Her var Schneider havnet i 6 hjer- ter på Nord's hånd. Det er ikke en kontrakt som ser noe lystelig ut. 2 spartapere henger jo truende over hodet på ham.

Utspillet var kløver, som ble stjå- let hos blindemann. Hvoretter

Schneider øyeblikkelig ga liten spar fra Syd, Vest la liten og Schneider gikk på med knekten som Øst stakk med esset. Kløverretur ble stjålet hos Syd. Så kom alle hjerterstikkene og kl. E. Spenningen rundt bordet i det åpne rummet var ulidelig, forteller Randi Herseth, som satt og så på Schneider. Fra Syd, som var blindemann, forsvant all sparen, mens ru. EK 9 ble liggende truende igjen.

Hva nå med Vest. Han ser rutertrusselen og tviholder på sitt ruterhold. Men dermed står ♠ 10 hos Schneider — og slemmen er vel i havn!

Det skulle man vel ha lov til å regne med var et vunnet spill. Men nei takk san, ved det andre bordet havner tyskeren von Dewitz i 6 spar. Og den kontrakten klarer han å vinne! Selvfølgelig med god hjelp fra motparten, men allikevel . . . Nå kan De kanskje forstå de bridgejournalistene som rubriserer at det ikke er Østerrike, men Schneider som plaserer seg i EM.

Vel, von Dewitz fikk også kløver utspill. Han tok for ♣ E og fortsatte uten særlig håp med ♠ Kn.

Men da han fikk beholde stikket for knekten, så han sin sjanse: Han fortsatte med ruter til esset og spilte liten spar mot tieren på bordet. Nå kom Vest's konge seilende — og fra Øst stupte trumfesset!

Dermed ble spillet uavgjort. Det var vel det siste som spillerne ved de to bordene hadde regnet med før de sammenlignet resultatene!

Nå er imidlertid ikke hele det østerrikske laget av samme klasse som Schneider. Hadde det vært det, så var det nok ingen som hadde

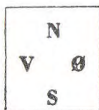
kunnet true det. Derfor er nok ikke Schneider helt ukjent med den slags negative overraskelser. Her er et annet spill av tilsvarende kategori:

John Knudsen:

♠ Kn 10 9 5 4 2
♥ E 5
♦ D Kn 9 5
♣ E

Schneider:

♠ 6
♥ 10 9 4 3
♦ K 2
♣ D Kn 9 8 4 3

Reithoffer:

♠ ED 7
♥ K Kn 2
♦ 10 8 3
♣ K 10 7 5

♠ K 8 3
♥ D 8 7 6
♦ E 7 6 4
♣ 6 2

Bjørn Larsen

Ved det første bordet meldte Schneiders lagkamerater seg lett og elegant opp i 4 spar på denne måten:

Syd	Vest	Nord	Øst
—	—	1 ♠	—
2 ♠	—	4 ♠	—
—	—	—	—

Kontrakten burde jo normalt vinnes fordi ♠ D sitter i saks, men østerrikeren på Nord's plass gikk bet. Han fikk ruterutspill og Vest kom inn på ♦ K. Det fulgte skift til kløver og Nord kom inn. Nå fortsatte Nord med ♠ Kn, og da Øst la ♠ 7 fant han plutselig på å bruke kongen, med den følge at Øst fikk to trumfstikk. Det ga en heldig bet for Norge og spillet så vunnet ut!

Men nei, så enkelt var det ikke, for ved det andre bordet hvor Schneider møtte Knudsen og Larsen, gikk det anderledes:

Syd	Vest	Nord	Øst
Larsen	Schneider	Knudsen	Reithoffer
—	—	1 ♠	—
2 ♠	3 ♣	3 ♠	4 ♣
Dobl.	—	—	—

Knudsen spilte ut ♠ Kn og Schneider stakk med blindemanns ess. Så trakk han trumf, og Knudsen kom inn på esset. Hvis Knudsen nå fortsetter med ♥ E og ♥ 9 blir Larsens ♥ D godspilt, og da går Schneider bet. Knudsen valgte imidlertid å fortsette med ♦ D, og dermed hadde Schneider fått den sjansen som han så mesterlig forstod å utnytte. ♦ D fikk gå til Schneiders konge. Han ga ruter tilbake og Knudsen kom inn. ♠ 10 fra Knudsen dekket Schneider med damen, Larsen måtte på med kongen og Schneider stjal. All den stund Schneider hadde fått for ♦ K, var jo plaseringen av ♦ E klar, og når han nå ytterligere hadde fått se ♠ K, var han klar over at Knudsen for sin åpning og gjenmelding måtte ha ♥ E. Han fortsatte med liten hjerter fra egen hånd, Knudsen la raskt ♥ 9, men Schneider lot seg ikke lure og stakk rolig opp med kongen som holdt! Nå kom spar til stjeling og så tok Schneider ut den siste trumfen, idet han ble inne hos Øst og spilte siste ruter til stjeling. Knudsen ble så ganske enkelt puttet inn på ♥ E, og da situasjonen var:

♠ —	♠ 9 5	♠ —
♥ 10 9	♥ —	♥ Kn
♦ —	♦ 9	♦ —
♣ 9	♣ —	♣ 10 7

♠ —	♠ —
♥ D 8	♥ —
♦ E	♦ —
♣ —	♣ —

hadde Knudsen bare spar eller ruter å spille opp til dobbeltrenons.

Dermed forsvant Østs siste hjertertaper og spillet stod! Med usvikelig sikkerhet hadde Schneider peilet inn fordelingen og spilt på det. Mot en svakere spiller enn Schneider kunne nok Knudsens spill av liten hjerter på første hjertespill hatt en sjanse til å villedde spilleren, mot Schneider måtte han øyeblikkelig stukket med ♥ E og returnert hjerter for å bete kontrakten.

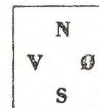
Englenderne har som nevnt et rent kompleks for Schneider. Ikke helt uten grunn som de følgende to spill viser:

Reithoffer:

♠ 5
♥ D 6 5
♦ ED 10 6
♣ K 9 7 5 4

Konstam:

♠ 10 8 7 4 3
♥ E 8 7
♦ K 8 7 4
♣ 8

Dodds:

♠ 2
♥ K Kn 4 3
♦ Kn 5 3 2
♣ Kn 6 3 2

♠ EK D Kn 9 6
♥ 10 9 2
♦ 9
♣ ED 10

Schneider

Meldingene gikk fort: I tredjehand åpnet Schneider med 4 spar som Konstam doblet.

Utspill ruter 4. Hvorledes tror De Schneider la an spillet. Det er vel verd å studere kortene før De leser videre.

Tar De ruterfinessen og regner med å vinne kontrakten med 2 hjertertapere og en spartaper?

La oss da betro Dem at Schneider fikk 5 trekk! Kanskje De vil prøve Dem påny?

Schneider stakk med ruter E og trakk spar. Dodds la sp. 2 og Schneider knep med nieren! Han ville nemlig hindre at Øst fikk gitt

noen signaler for motspillet, idet han plaserte dobleren på spar 10 femte, og straks avga sitt tapende sparstikk! Nå ser De Schneiders klasse.

Konstam regnet ganske riktig med at Schneider måtte ha singel ruter siden han hadde gitt avkall på ruterfinessen. Ergo måtte han skifte til hjerter eller kløver. Og han fortsatte meget riktig med hj. E. Dodds gjorde hva han kunne for å markere styrke og la sin hj. 4. Schneider la hj. 2.

Konstam tok seg en lang pause. Hvem hadde hj. 3? Det var nøkkelt kortet for ham.

Konstam tenkte og tenkte, men tilslutt bestemte han seg til å spille på at hj. 4 fra makker var svakhet, idet sjansen for at han i tilfelle hadde kunnet kaste styrke med hj. 9 eller hj. 10 var større enn at han bare skulle ha hj. 3 igjen. Dermed skiftet han til kl. 8.

Sitter kløverne pent er jo resten opplagt. Dodds la meget korrekt liten kløver og Schneider stakk uten videre med Damen. Så tok han ut trumfen og fortsatte med kl. E. Vest viste renons og dermed hadde altså Øst kløverhold. Stillingen:

<p>♠ — ♥ D ♦ — ♣ K 9 7</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ — ♥ K Kn ♦ — ♣ Kn 6</p>
N					
V Ø					
S					
<p>♠ 6 ♥ 10 9 ♦ — ♣ 10</p>					

♠ 6 fra Syd tvang Dodds til å ka-

ste ♥ Kn. (Kaster han kløver står jo Nords kløverfarve).

Nå fortsatte Schneider med Hj. 10. Dodds kom inn på kongen. Returnerer han ♣ Kn står blinde-manns kort. Returnerer han ♣ 6, står Schneiders hånd.

Resultat: 1 doblt overstikk.

Vårt neste spill er hentet fra et annet Europamesterskap. Denne gangen er det Reese og Schapiro som får merke mesterens hånd:

<p><i>Reithoffer:</i> ♠ Kn 9 4 ♥ E 7 6 3 ♦ 8 ♣ K Kn 10 6 3</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p><i>Schapiro:</i> ♠ D 2 ♥ 10 5 ♦ Kn 9 6 3 ♣ E D 9 5 4</p>
N					
V Ø					
S					
<p>♠ E 7 ♥ K Kn 9 4 ♦ E K D 10 4 2 ♣ 8</p>	<p><i>Schneider</i></p>				

Her åpnet Schneider som Syd med 1 hjerter. Foreløbig underslår han sin ruterfarve. *Motparten skal ikke få for mange opplysninger om hans fordeling.* Reese melder 1 spar, Reithoffer støtter til 2 hjerter som Schapiro *dobler*. Her er det tydelig «høk over høk». Schneider passer og Reese, som jo ikke kan la doblingen bli stående med sin beskjedne motspillshånd, tar ut i 2 spar. Reithoffer lar seg imidlertid ikke slå ut. Han har bedre kort enn han har vist og melder nå 3 kløver. Schapiro passer og Schneider går over i 3 grand.

Schapiro har tatt hjem «første stikk» gjennom å få motparten bort

fra den opplagte utgangen i hjerter. Men han hadde ikke noen grunn til å glede seg for tidlig, for det var Schneider som satt Syd.

Etter meldingsforløpet regnet Reese med at Schneider satt med dobbelt sparhold og så derfor ingen grunn til å starte med spar. Hjerter var Schneiders åpningsfarve og da Nord var markert med lengden i kløver, valgte han ♦ 7 i utspill.

Utspillet ga Schneider gratis ruterfinesse. Satt ruterfarven rundt, var kontrakten sikker, men det hadde Schneider ingen garanti for. Dessuten var 4 ♥ en opplagt kontrakt og poengene var altfor dyre i denne avgjørende kampen til at han ville la seg bløffe ut og miste 1 poeng på spillet.

Schneider tok seg en lang pause. Randi Herseth, som også satt «ringside» ved dette spillet, antar at Schneider tenkte omtrent 10 minutter før han fortsatte spillet.

Og så kom — hjerter knekt!! Schneider tok hjerterfinessen — gjennom Reese!

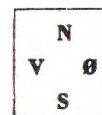
Dermed måtte Schneider få 5 trekk, og nå var det han som vant det ene poenget på spillet, for ved det andre bordet ble kontrakten 4 ♥ med 10 stikk.

Hvorfor knep De ♥ D gjennom Reese?? spurte en forbløffet amerikaner Schneider.

«Vel kan Schapiro bløffe,» svarte Schneider smilende, «men han er en altfor god spiller til å bløffe på damen tredje».

Her er Schneider i aksjon under EM i Stockholm 1956:

♠ E D 7 4
♥ 10 8 3
♦ 9 7
♣ Kn 9 5 2

♠ 8 2
♥ 7
♦ E K D 6 5 3
♣ E D 8 4

Foreløbig gir vi Dem bare Nord og Syds kort. Schneider satt syd og åpnet med — nei da, ikke ruter, men kløver! 1 kl., sa han. Vest meldte 1 hj. Øst passet og Schneider meldte 2 ru. Vest passet, Nord sa 3 kl. og Schneider gikk da til 5 kl. som ble passet rundt.

Vest startet med hj. K etterfulgt av hj. E. Syd stjal og nå er det Dem. Hva gjør De nå og hvorfor?

Schneider fortsatte med kl. D.!!

Og nå kan det være tid å kikke litt på Vests kort:

♠ Kn 9 6
♥ E K Kn 5 4
♦ 8 4 2
♣ K 3

Etter Syd opprinnelige kløvermelding regnet Vest med at Schneider var så lang i kløver at makker muligens hadde kl. E singel! Derfor la han liten kløver og damen beholdt stikket. Schneider fortsatte med kl. E idet han smilende vendte seg til Vest og sa: «Tør jeg be om kongen». Og dermed kunne Schneider legge opp sine 12 stikk istedetfor den ellers uunngåelige beten.

Det er nettopp slike helt uventede manøvrer som viser Schnei-
(Forts. s. 17)

vanskeligste punkt, på grunn av det store antall assistenter som må til. Hver kamp i hver runde legger beslag på 4 assistenter. Disse 4 assistentene arbeider i faste team og hvert team har sin egen leder. I alt trenges det ca. 250 assistenter for å sikre en solid gjennomføring av hele turneringen. I en serie av møter er alle tekniske detaljer gjennomarbeidet og vi håper derfor at alt skal gå knirkefritt.

Timeplanen for Europamesterskapet har bydd på mange problemer, og det er først og fremst European Bridge League som har skaffet oss vanskeligheter. Det har alltid vært 40 spills kamper i Europamesterskapene og det er ikke tillatt med mer enn 60 spill pr. dag. E. B. L. forlangte også at det skulle spilles 40 spill om formiddagen og 20 spill om aftenen, men har nå heldigvis gått fra dette standpunkt. Det har videre skaffet oss vanskeligheter at E. B. L. i siste øyeblikk vedtok at det i dameklassen skal spilles 48 spill pr. kamp.

Loddtrekningen er forlengst foretatt hos Notarius Publicus. I aller siste sekund etteranmeldte Polen seg. Til gjengjeld har Libanon telegrafisk trukket seg i siste øyeblikk — ikke så overraskende etter hendingene dernede forresten. Dermed blir det allikevel walk over-runder i åpen klasse, men det er en stor fordel for Norge at vi får vår firrunde fredag aften den 23/8 — dagen før vi skal møte Frankrikes sterke lag (lørdag formiddag kl. 10.) Etter den opprinnelige loddtrekningen hadde vi jo walk over i første runde, og det er jo et temmelig klart handicap. Nå blir det i stedet

Italia som får walk over i den uheldige første runden.

I åpen klasse møter Norge sine motstandere i denne orden: Polen, Nederland, Irland, Island, Finland, Sveits, firrunde, Frankrike, Egypt, Østerrike, Danmark og England. Tirsdag 26/8 er felles fridag for alle og så fortsetter vi mot Italia, Spania, Tyskland, Sverige og Belgia.

I dameklassen har Sveits telegrafisk trukket sitt lag lenge etter at loddtrekningen var foretatt. Dermed blir det en walk over for alle lag i denne klassen. Loddtrekningen har gitt oss denne rekkefølgen av motstandere: Danmark, Irland, England, Østerrike og Belgia. Dermed er vi kommet til fellesfridagen 26/8 og så blir det å fortsette mot Frankrike, Firrunde, Tyskland, Finland, Island og tilslutt Sverige.

Våre lag har trenet energisk to ganger pr. uke etter uttagningen, og da vi regner med meget hard konkurranse skal jeg ikke forhåndstippe noen plasseringer, men istedet ønske de norske lagene best mulig gli i de harde kampene som forestår. En hederlig plassering vil vi alle glede oss over.

Som Tournament Directors er oppnevnt: Baron de Nexon, Frankrike, grev Bonde, Sverige, S. Carini, Italia, D. Pigot, Irland, R. Skoroupo, Finland, G. Butler, England, J. Odry, Belgia, A. Elgaard, Danmark, S. Halvorsen, Danmark, A. Larrivoire, Frankrike, E. Heldring, Nederland, E. Werner, Sverige, J. van den Borre, Belgia, H. Franklin, England, I. de Heredia, Frankrike og Ambjørg Amundsen,

J. Brun, J. Elvig, W. B. Herseth, O. Krefthing og Bj. Larsen, Norge. Appellkomitéen består av Baron de Nexon, D. Pigot, G. Butler og R. Skoroupo, mens turneringskomitéen er: D. Pigot, R. Skoroupo, S. Carini og J. Odry.

Billettprisene er fastsatt til kr. 5,— for formiddagssesjonene og kr. 10,— for aftenssesjonene. De som har tenkt å følge hele mesterskapet og se de mange storspillerne i aksjon, har adgang til å skaffe seg partoutkort til en pris av kr. 100,—.

Avslutningen av mesterskapet finner sted i Rådhuset. Som svar på vår søknad om å få anledning til å gi Europamesterskapet den verdige ramme som en mottagelse i Rådhuset er, fikk vi nemlig dette svaret:

«I anledning Deres søknad av 5. ds. meddeles at formannskapet har vedtatt at Oslo Kommune gir en aftenmottagelse i anledning av Europamesterskapet i Bridge lørdag den 30/8».

Denne imøtekommenhet fra Oslo Kommunes side fortjener å bli nevnt fordi det er en offisiell anerkjennelse av bridge som sport. Svenskene har sin Kongepokal, som de spiller om hvert eneste år, København stillet sitt Rådhus til disposisjon dengang danskene arrangerte Europamesterskapet, østerrikerne fikk offisiell økonomisk støtte av myndighetene da de var arrangører o. s. v. Ute i verden er man fullt klar over at bridge er en betydelig sport og derfor er det riktig hyggelig å se at vi også anerkjennes her hjemme. Forrige gang vi arrangerte Europamester-

skapet i Bridge stillet en av Regjeringens medlemmer seg som beskytter av arrangementet. Denne gang er det Oslo's første mann, ordfører Rolf Stranger, som blir mesterskapets beskytter.

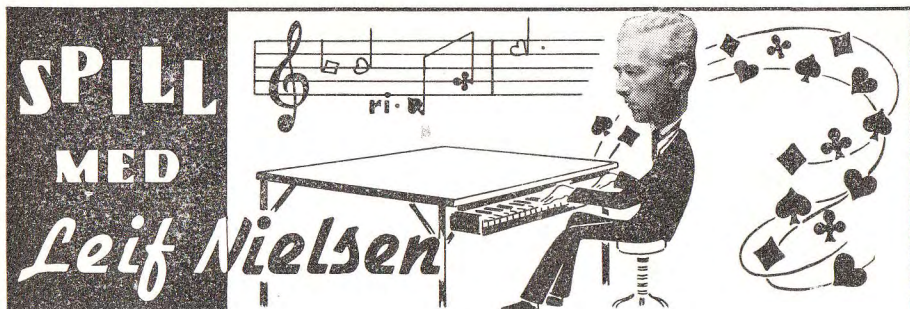
Hvem er verdens —

(Forts. fra side 13)

ders klasse. Folk flest vil kanskje være tilbøyelig til å snakke om «held». Det gjør iallfall ikke englenderne, de hevder tvert imot at han faktisk aldri gjør noe galt ved bridgebordet. Den som engang har sett Schneider der han sitter kall og rolig ved bordet uten noen sydlandske faktorer eller divamanerer, vil neppe kunne unngå å få et inntrykk av denne usedvanlige bridgebegavelsen, som ikke velger sine varianter i blinde, men som gjennom bevisst tåkelegning av sine egne kort og ved å legge motstanderne alle mulige vanskeligheter i veien, til stadighet presterer utrolig gode spill.

Betegnende for Schneider er kanskje den lille nonsjaluante skuldertrekningen han tillater seg når han etter en inngående analyse lener seg tilbake i stolen for å spille på noe så enkelt som en finesse. Etterpå viser det seg alltid at det ikke fantes annen eller iallfall ikke noen annen bedre sjanse, og da er det nesten som om han ber om unnskyldning for at spillet ikke byr på andre elegantere muligheter.

Men kanskje det lille ordet «bedre» (sjanse) tross alt inneholder hemmeligheten ved Schneiders strålende spill. Det tilsynelatende «held» som følger ham er i bunn

Spill fra NM-finalen for par.
Først et par spill hvor motspillet er av interesse:

♠ 10 3 2
♥ E 7
♦ D 6 5 3
♣ Kn 8 6 4

♣ K Kn	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ D 8 6 5
N					
V					
S					
♥ Kn 10 6 5 2	♥ K D 4				
♦ E 10	♦ 9 8 7 2				
♣ E D 5 3	♣ 10 7				

♠ E 9 7 4
♥ 9 8 3
♦ K Kn 4
♣ K 9 2

Syd gir, alle i faresonen.

Et riktig og greit meldingsforløp, som forekom ved mange bord, var ganske enkelt 1 hjerter hos Vest, 2 hjerter hos Øst og pass rundt. Noen friske meldere ga seg ikke før 4 hjerter, og det var alt for mange som fikk 4 trekk.

og grunn den enkle ting at han alltid spiller på «beste sjanse» — og når man gjør det heter forklaringsen ikke «hell» men suveren dyktighet.

Kan hende De ikke er så helt uenig med oss i at Karl Schneider er «verdens beste spiller»?

Utspillet bør være trumf, (sjelden galt etter et slikt meldingsforløp), men selvom ikke trumf kommer ut, har motparten sjansene når de kommer inn, og de må benyttes før 10 stikk kan tas. Prøv de forskjellige varianter!

I neste spill var 2 grand en alminnelig kontrakt og igjen var det for mange som fikk 8 stikk, denne gang på N/S-siden:

♠ 7 6 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ K 8 5 4
N					
V					
S					
♥ D 6 2	♥ Kn 3				
♦ 8 4 2	♦ K D 6				
♣ 9 6 5 4	♣ D 10 8 2				

♠ 10 9 3
♥ K 10 9 4
♦ 9 7 5 3
♣ K 3

♠ E D Kn
♥ E 8 7 5
♦ E Kn 10
♣ E Kn 7

Vest gir, alle i faresonen.

Vest bør spille ut ruter eller hjerter. Nord har bare et inntak, og det bør benyttes til å spille spar eller ruter, her blir det omtrent det samme. Syd kan sikre seg 7 stikk med alminnelig fornuftig spill, men det 8. må motparten gi ham. En alminnelig feil av Øst var å spille *liten* kløver, som fikk gå til 9 hos Nord, så N/S fikk 2 stikk i hver farge. Spiller Øst kløver, må han spille kløver 10. Her er det også flere morsomme motspillvarianter, særlig i sluttspillet.

En litt hardmeldt 3 grand kom mange i her:

♠ E 10 7	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ K Kn 6 3
N					
V					
S					
♥ E K Kn	♥ 10 8 6				
♦ E K 10 8 3	♦ 7 6 2				
♣ 6 4	♣ D Kn 3				

♠ 8 5 4
♥ D 4 2
♦ D Kn 9
♣ E 10 9 2

♠ D 9 2
♥ 9 7 5 3
♦ 5 4
♣ K 8 7 5

Ved vårt bord spilte Nord 3 grand, og Øst spilte ut det verste for Nord — kløver dame. Nord la liten kløver både hos seg og blindemann, og så var det Vest som ønsket at han brukte omvendte styrkekast; for han måtte p. g. a. Syds kløverfarge legge 2-eren. Så var det at Øst fikk noe å tenke på, de fleste Øst'er skiftet, og det kunne vært farlig, men en bet gikk de fleste allikevel. Her bør Øst tenke at hvis kløverfargen var godspilt for Nord, så var det allikevel ikke farlig å fortsette fargen, det kunne jo Nord gjøre selv når han kom inn, og Nord's meldinger var så sterke at en solid beherskelse av fargene måtte han ha.

I neste spill skulle det ikke være lov å melde 3 grand på N/S's kort, men til tross for Øst-åpning var mange Syd'er så imponert over sine egne kort at de krevet og halv-krevet til de havnet i 3 grand. Vest gir, N/S i faresonen:

♠ 6 5	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ D 7 4 3
N					
V					
S					
♥ Kn 9 6 4	♥ 7				
♦ 9 8 7 6 5	♦ E D 4 3				
♣ 9 7	♣ E Kn 5 2				

♠ Kn 10 8 2
♥ K D 8 3 2
♦ 10
♣ D 8 4

♠ E K 9
♥ E 10 5
♦ K Kn 2
♣ K 10 6 3

Ved vårt bord spilte Syd 3 grand og gikk 4 betar (dessverre udoblet),

men det ble ikke toppscore. Vest doblet ikke, da resultatet av f. eks. 4 ruter doblet kunne være mere tvilsom, hvilket det jo også er, skjønt det nok også vil gi 2 doblede betar.

En dobling på lavt trinn ga imidlertid god score her:

♠ Kn 7 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ 10 5 3
N					
V					
S					
♥ 8 6	♥ E K 3				
♦ Kn 10 8 4	♦ D 9 7 5 3				
♣ 9 7 6 2	♣ 5 4				

♠ D 8 6 2
♥ 10 9 2
♦ E K
♣ E Kn 10 8

♠ E K 9
♥ D Kn 7 5 4
♦ 6 2
♣ K D 3

Syd gir, N/S i faresonen.

Hos oss gikk meldingene:

	S	V	N	Ø
1 hjerter	dobl.	Pass	1 grand	
2 hjerter	dobl.	Pass	Pass	
	Pass			

Et typisk eksempel på hvor farlig det er å melde 2 ganger på kort som nok er gode, men best i motspill tross hjerterfargen, som altså er for tynn. 2 doblede betar i faresonen var uunn-gåelig (se på mulighetene for 3 betar!)

Her er et spill hvor få par klarte å stanse før utgang (prøv å melde som De ville ha gjort ved bordet).

Øst gir, N/S i faresonen.

♠ D Kn	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	S	♠ E K 10 9
N					
V					
S					
♥ 10 8 2	♥ Kn				
♦ E D 10 9 8 3	♦ 7 6 5 2				
♣ E K	♣ 7 5 4 3				

♠ 8 6 5 3
♥ E K 3
♦ 4
♣ Kn 10 9 8 6

♠ 7 4 2
♥ D 9 7 6 5 4
♦ K Kn
♣ D 2

Meldingsforløpene var høyst forskjellige. 4 hjerter var alminnelig sluttkontrakt, og grandjegerne fornektet seg heller ikke her; tro heller endelig ikke at alle gikk bet, enkelte

Intervju med Knut Skaug

Hvorledes stiller så sjansene seg i årets Europamesterskap?

Det spørsmålet diskuterte vi forleden med den kjente Sinsenspilleren Knut Skaug, der som kjent representerte Norge under fjorårets EM i Wien.

Det første vi fortalte Skaug var at Schneider og Reithoffer ikke stiller opp i år.

— Da er Østerrikes sjanser til seier borte, svarte Skaug. Det er jo i første rekke Schneider som har båret det østerrikske laget. Ifjor brillierte han jo ganske flott på hjemmehanen.

— Hvem regner du da har sjanser? spurte vi.

— Naturligvis italienerne. Men jeg regner også med englenderne og franskmennene. Etter min oppfatning blir årets EM et oppgjør mellom disse 3 land, med Sverige som en farlig og sjanserik outsider.

— Italienerne har i år gått helt over til å spille «italiensk».

— Det er en forandring fra ifjor, svarte Skaug, for da spilte Chiaradia

Tre italienske trumfess!
Fra venstre: Siniscalco, Chiaradia og Forquet.

— D'Alelio vanlig Culbertson. De blir sikkert enda vanskeligere å spille mot. Ikke for det, i Wien var vi faktisk heldige mot italienerne som stadig gikk bet i sine kontrakter, ofte takket være uheldige varianter og slett ikke takket være dårlig spill. For gode er de! Men et spill som dette ga f. eks. god norsk score:

Vest:		Øst:			
♠ 10 x x x	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K K x x
N					
V Ø					
S					
♥ E K Kn	♥ x x x				
♦ D 9 x	♦ K 10 x x				
♣ K 10 x	♣ E x x				

rodde i land 3 grand og flere fikk 4 hjerter av snille motspillere.

Her er et spill som var kilde til megen diskusjon når det gjaldt meldinger, og hva er riktig?

♠ D 9 5 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Kn 6 2
N					
V Ø					
S					
♥ E 9 5	♥ D Kn 8 4 3				
♦ K 7	♦ 6 5 3				
♣ D Kn 7 6	♣ 10 5				

♠ 8 7 4	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 9 8 3
N					
V Ø					
S					
♥ K 6 2	♠ E K 10				
♦ 10 9 8	♥ 10 7				
♣ E 9 8 3	♦ E D Kn 4 2				
	♣ K 4 2				

Syd gir, alle i faresonen. Her var kontraktene mange: 3 grand, 4 spar, 5 og 6 ruter, 6 spar eller grand, endog 6 kløver.

Her er igjen et spill hvor det gjelder å stoppe i tide: Øst gir, Ø/V i faresonen:

♠ 7 5 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K 4 3
N					
V Ø					
S					
♥ 7 6 5 3	♥ 4				
♦ D 9 3	♦ E 10 7 6 2				
♣ K 9 7	♣ Kn 8 3 2				

♠ D Kn 10 9 6	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 8
N					
V Ø					
S					
♥ K 9 8	♥ E D Kn 10 2				
♦ Kn 8	♦ K 5 4				
♣ D 10 4	♣ E 6 5				

Det var ikke langt fra toppscore å spille opptil 3 hjerter på disse kortene, for 4 hjerter ble meldt på løpende bånd, hovedfeilen ble nok gjort hos Nord som har hjerterstøtte og litt til, men fordelingen — akkurat den som det lønner seg å bremse med.

Ebjørn Larsen satt Vest og jeg satt Øst. Jeg hadde gitt og åpnet med pass, nestemann passet også og Bjørn åpnet med 1 kl. Nord passet, og da vi spiller Goren hvor grandsvaret etter kløveråpning er ganske godt, var mitt svar 1 grand. Denne meldingen ble passet rundt til Nord som doblet. Jeg passet og Syd svarte 2 kl. som jeg doblet. Nord redoblet og Syd flyktet da over i 2 hj. som jeg også doblet, og det ble et sorgespill for italienerne.

— Hva med franskmennene? spurte vi.

— De har en ganske solid stil, svarte Skaug, og så var især Jais—Trézel fremragende til å komme inn på 3- og 4-trinet i de uedle farvene. Helt plutselig blandet de seg inn, og kontraktene sto! Svake 3-åpninger brukte de egentlig, men da de hørte at vi businessdoblet motpartens 3-åpninger, avholdt de seg helt fra slike åpninger til tross for at det faktisk forekom skreddersyde kort for 3-åpninger. Jeg vil også tilføye at de fører sine kort ypperlig, så de blir nok farlige.

— Englenderne?

— Reese—Shapiro er det dominerende paret. De flyter på en veldig solid og sund bridge. De baserer faktisk sitt spill på en minimal feilprosent og er veldig våkne i motspill. Resten av det engelske laget er jo nytt i forhold til Wien, så de kjenner jeg ikke personlig, men på papiret virker laget meget sterkt.

— Hollenderne kom jo meget langt opp på premielisten i Wien.

— Ja, de fikk hele 23 poeng, og det er mye! Men jeg tror nok at hollenderne plaserer seg noe preget av heldig kamprekkefølge. Når de andre lagene møtte Holland hadde de i rekkefølge kjempet seg gjennom følgende skjærsild: Frankrike, Østerrike, England og Italia, og det er vel sannsynlig — for å bruke et sportsuttrykk — at denne serien av harde kamper «satt igjen i benene» når de så møtte Holland.

— Hva med de øvrige lagene?

— Jeg ville som sagt bli forbauset hvis noen annen enn svenskene blandet seg opp i tetstriden. Svenskene

møter jo i år med et helt annet lag enn i Wien og er sikkert farlige nok, men ellers er det litt synd at ikke Libanon stiller opp. Det er nemlig farverike spillere som melder fenomenalt hardt og som er farlige når de får gliden med seg. Svenskene pleier f. eks. ofte å få nederlag mot Libanon, og det kan hvemsomhelst risikere når ulykken er ute. Mot oss f. eks. vant de storspillene, men tapte småspillene. Finnene er heller ikke ufarlige i sin Marmicpregede stil og danskene har et godt «meldepar» i Trelde—Schultz. Det danske paret som i Wien førte sine kort best: Voigt—Hulgaard stilte derimot ikke opp i år.

— Polen og Spania er jo nye medlemmer av E. B. L. Hvorledes spiller de?

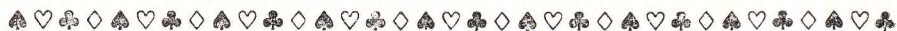
Spanierne er ukjente for meg, for de spilte jeg ikke mot. Men polakkene møtte jeg. De har et virkelig godt par. Det var dem der som kjent svindlet med åpningsmeldingen 1 spar mot Østerrike, ble doblet og fikk null stikk! Men vant like fullt spillet klart, fordi motparten hadde en opplagt momp! Mot englenderne hadde forresten polakkene en pussig episode: Reese åpnet med 1 ru., polakken sa 1 hj. og Shapiro overmeldte med 2 hj. «Hva betyr 2 hj.?» spurte polakkene. Reese svarte ganske kort: «Just a bid.» Og dermed ble det ikke sagt noe mere.

Litt etter forekom nøyaktig samme meldingsforløp, men den gangen var rollene ombyttet, og det var altså polakkene som overmeldte motpartens farve. Reese spurte da hva meldingen betød.

«Just a bid,» svarte polakken lakonisk og smilende.

— Opplevet du ellers noen pussige episoder under EM i Wien?

— A ja da. Jeg husker f. eks. godt et spill mot Sveits. En av sveitserne revokerte mot oss og Bjørn tilkaldte korrekt turneringslederen. Jeg så at kontrakten — det var en storeslem — ikke kunne rokkes og sa at det spilte ingen rolle med turneringsleder. Men sveitseren var game: «Jeg har begått en feil og forlanger å ta min straff.» Vel turneringslederen kom og spurte hva saken gjaldt. Bjørn forklarte revo-

EM - V a r i a n t e r

Mandag 18/8 kl. 17.30 blir EM høytidelig åpnet med det vanlige seremoniell. Kl. 18.30 går startskuddet for første runde og helt til lørdag 30/8 går det så slag i slag. De daglige ordinære spilletider er kl. 13.30 og kl. 19.30, men på lørdagene er spilletiden forskjøvet til kl. 10, kl. 14.30 og kl. 19.30. Tirsdag 26/8 er hel fridag (såfremt ikke uforutsette begivenheter gjør det nødvendig å avvikle eventuelle utsatte kamper) og samtlige spillere er da Norsk Bridgeforbunds gjester til sightseeing og lunsj på «Kongen». Avslutningsfesten med premieutdeling og dans i Rådhuset setter et flott punktum for årets EM.

Det norske laget i åpen klasse i EM blir: Leif Christiansen—Ranik Halle, Astra Leif Nielsen—Per Nielsen, Astra og Roy Johansen—Reidar Larsen, Sandefjord.

Akkurat som for tyve år siden er det Astraspillerne som danner tyngden av det norske laget. Hittil har Trygve Sommerfelt vært den eneste spilleren som har representert Norge 8 ganger i EM. Nå rykker både Leif Christiansen og Ranik Halle opp på siden av ham. Leif Nielsen spiller sitt tredje EM for Norge og Per Nielsen sitt annet. Sandefjordspillerne er debutanter.

I dameklassen blir laget: Solveig Bergh—Ingrid Farup, K.N.A. Reidun Dillerud—Randi Herseth, — K.N.A. og Inger Johanne Isachsen—Aaslaug Ramn Johansen, K.N.A.

ken. Alt i orden, svarte jeg, for jeg har jo 13 opplagte stikk. Turneringslederen konstaterte faktum.

Da smilte turneringslederen, og idet han forlot bordet sa han med en rev bak øret, til Bjørn Larsen: «Jeg kan altså stole på at De frivillig avstår fra de 2 overstikkene!»

Tidligere var fru Bodil Killengreen alene om å ha representert 8 ganger i EM, men i år rykker Johanne Isachsen opp på siden av henne. Aaslaug Ramn Johansen går opp til 7, Reidun Dillerud og Ingrid Farup til 6, Solveig Bergh til 5 og Randi Herseth til 4 gangers EM-representasjon.

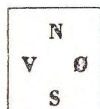
Vi ønsker våre lag lykke til!
♠ ♥ ♦ ♣

De uttatte lag har trenet to ganger pr. uke mot en rekke sparring partners. Her er endel interessante spill som vi har notert oss fra treningen:

Syd gir. Øst—Vest i sonen:

- ♠ 974
- ♥ K 10974
- ♦ Kn 4
- ♣ D96

- ♠ EDKn 10
- ♥ ED 6
- ♦ 973
- ♣ 1085

- ♠ 862
- ♥ 53
- ♦ EK 62
- ♣ E743

- ♠ K 53
- ♥ Kn 82
- ♦ D 1085
- ♣ K Kn 2

Med beste motspill finnes det ikke utgang, men Øst—Vest har en klar partscore i kortene. Problemet er imidlertid å la være å sprengte kortene hvis det blir åpnet.

Hvor damelaget satt Øst—Vest ble spillet passet rundt. Hvor Sandefjordspillerne satt Øst—Vest passet Syd i åpning, Vest sa 1 kl., Nord passet og Øst sa 1 ru. Det er Viennas dobbelttydige ruteravslag. Vest sa 1 sp. og Øst hoppmeldte til 3 kl. for å vise sin styrke. Vi hadde foretrukket å hoppe til 2 grand på den jevne händen, men det er en annen historie. Vest meldte 3 hj. som jo tydelig er en kunstig melding, for med meldbare farver i spar og hjerter skal jo Vest melde 1 hj. og ikke 1 sp. i foregående runde. Og Øst som da var klar

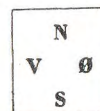
over at kortene hang dårlig sammen, prefererte til 3 spar som ble kontrakten. Med en av de edle kongene i saks er kontrakten hjemme, og det lille spillet ga 3 poengs gevinst.

Marmievarianten med defensiv hoppmelding i grand brukes av alle våre spillere og vi så flere gode eksempler på den:

Syd har gitt. Alle i sonen:

- ♠ K 10932
- ♥ 108
- ♦ 109
- ♣ E873

- ♠ 764
- ♥ 632
- ♦ DKn 875
- ♣ D4

- ♠ 8
- ♥ E7
- ♦ EK 632
- ♣ K 10952

- ♠ EDKn 5
- ♥ K DKn 954
- ♦ 4
- ♣ Kn 6

Med best mulig motspill — kløverangrep — har Nord—Syd 4 trekk i spar eller hjerter og Øst—Vest har 4 trekk i ruter. Uten Marmievarianten er det imidlertid ikke lett å finne frem til den gode stamp i 5 ru. i faresonen.

Meldinger:

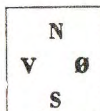
Syd	Vest	Nord	Øst
1 hj.	—	1 sp	2 gr.!
4 sp.	5 ru.		

og Nord—Syd kan nå ikke foreta seg noe bedre enn å doble.

Denne varianten er jo ikke så gjennomarbeidet i teorien og forsvaret mot den kan derfor være variabelt. Vi så et godt forsvarsopeng i et av de andre treningsspillene. Syd har gitt. Ingen i sonen:

- ♠ D7
- ♥ K95
- ♦ 9876
- ♣ EK 65

- ♠ K85
- ♥ 8
- ♦ EDKn 43
- ♣ K843

- ♠ Kn 43
- ♥ D 10743
- ♦ K5
- ♣ D97

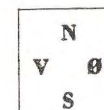
- ♠ E 10962
- ♥ EK 62
- ♦ 102
- ♣ 102

Syd regnet tydeligvis med at angrep er det beste forsvar og åpnet med 1 sp., hvoretter Vest sa 2 gr. — en melding som Nord doblet for å vise åpneren at han lå godt an for en betedobling av begge de uedle farvene. Da det jo er helt på det rene at 2 grandmelderens makker i alle tilfelle skal ta ut 2 granden med preferanse i ruter eller kløver, er en slik dobling som inviterer til straffedobling en effektiv variant. Øst prefererte selvsagt til 3 kl. Syd passet og Nord sa 3 sp. som ble kontrakten. Den ga 1 bet.

Et interessant spillepoeng forekom i dette spillet:

- ♠ EK 6
- ♥ EK 1064
- ♦ 8
- ♣ 9754

- ♠ 5
- ♥ Kn 953
- ♦ DKn 95
- ♣ K 1062

- ♠ D742
- ♥ 8
- ♦ 107642
- ♣ ED 8

- ♠ Kn 10983
- ♥ D72
- ♦ EK 3
- ♣ Kn 3

Ved det ene bordet ble kontrakten 4 hj. og ved det andre bordet 4 sp. Denne siste kontrakten krever et helt logisk safety play for å vinnes. Syd må ikke la seg forlede til å stjene sin rutertaper med liten spar på bordet. *Han må stjele med sp. E!* La oss se hva som skjer hvis Syd ikke stjeler høyt: Ruter kommer ut, Syd stikker og stjeler bort sin rutertaper med liten spar hos Nord. Så følger ♠ E og ♠ K. Syd går hjem på ♥ D og fortsetter med ♠ Kn. Øst stikker med ♠ D, spiller Vest inn i kløver og får hjerter tilbake. Øst stjeler med sin siste trumf og tar beten i kløver. Stjeler derimot Nord den lille rutereren med ♠ E og fortsetter med ♥ K og liten spar, kan Øst riktignok stanse trumfingen ved å stikke med ♠ D, men Syd har inkomsten på ♥ D i behold

♠ Kn x
♥ K D
♦ Ess x x
♣ Ess D x x x x

♠ x x x x x
♥ —
♦ Kn x x x
♣ Kn 10 9 x

N	
V	Ø
	S

♠ x x
♥ Kn 9 8 x x x
♦ D x x
♣ x x

♠ Ess K D x
♥ Ess 10 x x x
♦ K x x
♣ K

Syd	Vest	Nord	Øst
1 hj.	P	2 kl.	P
2 sp.	P	4 hj.	P
4 gr.	P	5 hj.	P
5 gr.	P	6 ru.	P
7 hj.	P	P	Dbl.
7 gr.	P	P	Dbl.

♣ Knekt kom ut og makker var inne hos seg selv på Kongen. Det var tydelig at hjerterholdet måtte sitte hos dobleren, og at Vest burde plaseres med kløverlengden. Jeg så på makkers glimt i øynene at han hadde planen klar. ♥ Konge, Dame, ♠ Knekt og tre ganger spar fra egen hånd mens blindemann kastet to små kløver. På ♥ Ess ble Vest skviset. Han måtte oppgi ruterholdet for at bordets kløverkort ikke skulle få resten. Blindemann kastet også kløver. Liten ruter til Esset og ♣ Ess ble inkassert, idet Syd selv la liten hjerter. På ♣ Dame i det ellefte stikk måtte Øst pakke sammen. Han valgte å holde ♥ Knekt, og makker fikk 13. stikk for sin lille ruter. 7 grand doublet og toppscore. «Kan du forstå hvorfor Øst skulle doble 7 hjerter?» var min første uttalelse da vi vel var anbragt ved neste bord. «Han hjalp oss jo i beste kontrakt. De så forresten litt pussige ut begge to, og det forundret meg at de ikke hadde vett til å ta av seg luene ved bordet.» «Det var lederparet vi spilte mot, og luene er for å vise hvem som til enhver tid leder blant spillerne,» sa makker. Neste gang vi byttet var parett uten luer.

Det var som sagt mange svingspill, og Halle—Christiansen ble utsatt for et bakholdsangrep fra oss søndag etter middag.

♠ Ess D x x x
♥ x
♦ x x
♣ Kn x x x x

♠ x x x
♥ Ess 10 x x
♦ K D x
♣ Ess D x

N	
V	Ø
	S

♠ K Kn x x x
♥ K x x
♦ x
♣ K x x x

♠ —
♥ D Kn x x x
♦ Ess Kn 10 x x x x
♣ x

Vi startet med følgende meldinger:
Syd Vest Nord Øst
1 ru. 1 gr. 2 sp. Dbl.
3 ru. Dbl. pass pass

Jeg hadde et vanskelig valg da jeg som Syd skulle åpne. Noen ganger kan det være heldigst å gå inn med en forhindreingsmelding på slike fordelinger, og andre ganger er det riktigst å legge seg på lur for om mulig å få narret motparten opp i stry. Det er jo ingen ting å si på at Christiansen med sin typiske grandfordeling doubler 3 ruter når makker har doblett 2 spar. Spar kom ut og kløvertaperen forsvant på ♣ Ess. Hjerter til Knekten og Vest var inne på Esset. Sparreturen ble trumfet lavt, og liten hjerter gikk til trumf på bordet. Hjem på kløverstjeiing, og nok en hjerter ble stjålet med blindemanns siste trumf, idet ♥ Kongen falt hos Øst. Kløver til lav trumf i neste stikk, og ♦ Ess fortalte at Vest ikke kunne få mere enn for sine to ruterhonnører. I doublet overstikk og bortimot toppscore da flere Øst—Vest-par hadde noteringer for blant annet 3 grand. Det er jo en betevariant i 3 ruter med det nærmest synske utspill av liten kløver, og retur av singel ruter fra Øst. Går Øst opp med ♥ Konge i første hjerterspill og fortsetter med singel ruter, kan overstikket forhindres, men alt dette spiller mindre rolle når Vest—Øst skal ha 3 grand i kortene.

Noen poeng ble det altså, men ikke nok. Vi kommer imidlertid igjen til neste år hvis arrangørene vil ha oss. Og da akter vi ikke å følge våre konners henstillinger om ikke å gå over streken.

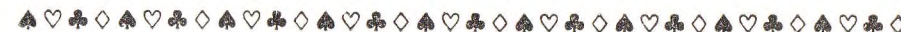

1
3
5

HELGE VINJE:

Månedens motspill med fordelingssignalet

2
4
6

I denne spalten vil leserne få en praktisk demonstrasjon av FORDELINGSSIGNALET'S effektivitet og hvilket solid grunnlag det gir for motspillanalysen. Her vil leserne gjennom eksempler fra praktisk bridge kunne overbevise seg om hvor avklart situasjonene fortoner seg når den eksakte fordeling er klarlagt, og få anledning til å følge oppbygningen av resonnementene. Det sies gjerne at for gode bridgespillere er det av mindre betydning hvilke systemer og konvensjoner de bruker. Dette er sikkert en sannhet med modifikasjoner. Vi er ikke et øyeblikk i tvil om at årets Norgesmestre for par, Ivar Dæhlin og Jon Knudsen, hører til de beste i vår bridge-elite, og vi synes det er verd å notere at de konsekvent brukte det nye forsvarsvåpen som fordelingskastene representerer, i parfinalen, og vant med solid margin.

Red.

Og hermed overlater vi ordet til Vinje.

TREDJEHAND-REGELEN.

Vi vil gjerne åpne denne spalten med å presentere en viktig nydannelse i bridgeteorien, som vi har kalt tredjehånd-regelen. Denne regel gjelder etter invitasjonsutspill fra makker, og lyder slik:

Hvis bordet og tredje hånd bare har småkort, og summen av disse og utspillerens antall kort i fargen utgjør elleve, skal tredje hånd legge sitt laveste kort.

Regelen er en logisk konsekvens av fordelingsutspillet, og dens oppgave er å avsløre at spilleren har to blanke

honnører. Dermed har utspilleren fått alle opplysninger om kortsitsen.

Tredjehånd-regelen har stor praktisk betydning i mange situasjoner. Det vil føre for langt å redegjøre for regelen i detalj, men her er en smakebit:

♠ 8 6 5
♥ 8 4 3
♦ Kn 7 4
♣ K Kn 10 7

♠ E D 9 7 3
♥ E Kn 6 2
♦ 10 5
♣ 9 6

N	
V	Ø
	S

♠ 10 4 2
♥ 7 5
♦ 9 8 6 3 2
♣ 8 5 3

♠ K Kn
♥ K D 10 8
♦ E K D
♣ E D 4 2

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
	1 spar	pass	pass
dobler	pass	2 kløver	pass
2 grand	pass	3 grand	pass
pass	pass		

Utspill spar.

Sett at Øst stikker opp med tieren. Syd får stikket for Knekten og trekker straks en hjerterhonnør. Han må ha et stikk i hjerter for å klare kontrakten, og det vil han etablere før Vest har fått mer peiling på kortsitsen.

Vest har det ikke lett. Han har ingen grunn til å regne med at spar K vil falle på Esset. Heller ikke vet han hvor mange stikk Syd har i de øvrige fargene (Øst kan ha hold i ruter eller kløver). Hvis han stikker med

Hvorledes klarte De

MELDEPRØVEN

♣ ED 7642 ♠ Kn 983
 ♥ Kn 1095 ♥ ED 862
 ♦ 7 ♦ EK 5
 ♣ 82 ♣ E
 Vest: Øst:

Spillet er hentet fra treningen til Europamesterskapet, og det er ganske interessant å se hvor forskjellig de forskjellige par behandlet disse kortene.

Ved det ene bordet passet Vest i åpning og Øst åpnet med 1 hj. Vest sa 1 sp. og Øst hoppet til 4 sp. som ble kontrakten.

Ved det andre bordet passet også Vest i åpning og fikk 1 hj. fra Øst. Øst—Vest bruker Torontokløvervarianten og Vest svarte derfor 2 kl. Med sin gode hånd reverserte Øst med 2 sp. og dette ga Vest blod på tann. 5 sp. sa han — en ypperlig melding som viste at sparfarven var helt i orden, og Øst hadde da ingen vanskelighet med å legge på til 6 sp. En ypperlig demonstrasjon av Torontokløverens styrke!

Ved det tredje bordet åpnet Vest med svak 2 sp. åpning. Denne åpning var Vestspilleren ved bord nr. 2 også

inne på, men det paret bruker nødvendigvis en svak 2-åpning hvis de sitter med 4 kort i den andre edle farven. Det siste hensynet tar ikke paret ved bordnr. 3 fordi de mener at en svak 2-åpning er et så effektivt angrepsvåpen at sidefordelingen spiller mindre rolle.

Øst svarte ganske rolig 3 hj. og fikk 4 hj. fra åpneren. Nå spurte Øst med 5 ru. som Syd doblet.

Reglene for svar på spørremeldinger undergår jo visse endringer når spørremeldingen blir doblet og Vest fikk derfor anledning til å vise annenkontroll i spørrefarven og første kontroll i trumf ved å si 5 sp. — en melding som Øst øyeblikkelig høynet til 6 sp.

Men nå våknet plutselig Nord. Han doblet lilleslemmen. Øst, som regnet med at det vare var 1 trumftaper i kortene, redoblet kontrakten.

Imidlertid viste det seg at *begge* de edle kongene satt galt, slik at det var Syds hjertesonge som ga beten. Dermed ble spillet vunnet ved det ene bordet som *ikke* meldte slem.

Allikevel er det ikke tvil, synes vi, om at slemmen bør meldes, men hva enten De og Deres makker nådde slemmen eller ei, så kan det jo ha sin store interesse å studere nettopp et slikt spill som dette hvor ekspertenes oppfatning varierer.

Ess og slår spar Ess, risikerer han faktisk å gi Syd det niende stikket på spar Konge. Situasjonen tilsier derfor at Vest lasjerer en gang for å se på fortsettelsen, men dermed er kontrakten vunnet.

Å kunne mestre en slik situasjon krever tekniske hjelpemidler. Det har man fått i fordelingsutspillet og tredjehåndsregelen. Etter utspill av spar 3, er Øst straks klar over at utspillet er fra en femkortfarge. Så teller han opp bordets og sine egne småkort og kommer til at de tre hendene tilsammen disponerer elleve kort. Dermed er betingelsen for å bruke tredjehåndsregelen til stede, og Øst legger spar 2. Når Syd likevel må på med spar Knekt, er Vest fullstendig klar over situasjonen. Han nøler derfor ikke et øyeblikk med å stikke med hjerter

Ess og innkassere sine fire sparstikk.

Til grunn for tredjehånd-regelen ligger følgende resonnement: Det er utelukket at Vest har spilt ut fra Ess D Kn x 3 eller K D Kn x 3, fordi han da ville fulgt reglene for sekvensutspill med henholdsvis Damen og Kongen. Altså har Vest enten en femkortfarge med to honnører, og i så fall har Syd to blanke honnører. Eller Vest har Ess K Kn fjerde eller femte. Men ikke i noe tilfelle er motspillet tjent med at Øst stikker opp. Situasjonen avklares først hvis Øst legger lavt.

Resonnementet er ikke spesifikt for eksemplet ovenfor, men gjelder i sin alminnelighet. Derfor har man også fått den generelle regel som kommer til anvendelse uansett utspillfargens lengde: *Tredjehånd-regelen.*

PROBLEM KLUBBEN

Redak-
Alf Gudbrandsen

tører
 og *Helge Vinje.*

Problemklubben gir Dem anledning til å få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4 — 3 — 2 — 1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Spilleoppgavene er basert på det solide spill, hvor det blir liten eller ingen plass for jakten etter overstikk.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plastiche-handlete spillkort. Løsningen må være postlagt senest 14 dager etter at løserne har mottatt magasinet, og sendes Alf Gudbrandsen, Brandfjellveien, Bekkelagshøgda, Oslo.

♠♥♦♣♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠

1. Syd har:
 Ess D 10 6 2 — D 7 5 — K 8 — 10 9 7
 Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
		1 ♦	pass
1 ♠	pass	3 ♣	pass
?			

Svar: Poeng:

2. Syd har:
 K D 9 — K Kn 7 5 — 4 — D Kn 9 7 4
 Nord—Syd er i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
		1 ♥	pass
3 ♥	pass	4 ♦	dobler
?			

Svar: Poeng:

3. Syd har:
 9 — Ess D 7 5 2 — K 6 — Ess D 8 6 2
 Øst—Vest i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♣	pass	4 ♥	pass
?			

Svar: Poeng:

4. Syd har:
 10 9 7 5 3 — Kn 2 — 8 6 4 3 — 9 7
 Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
		2 ♠	pass
4 ♠	pass	5 ♣	pass
?			

Svar: Poeng:

5. Syd har:
 Ess K 7 6 — K 10 9 — Ess D Kn — K D 9.

7.

Det er en reell vinner sjanse at K D i kløver sitter alene, men sjansene er meget små. En annen mulighet er at Vest har Ess D i hjerter, men har han tre kort i fargen, er ikke dette en reell sjanse. Det nytter for eksempel ikke å trekke hjerter Knekt i det håp at Vest skal dekke med Damen, for så å ta finessen tilbake på hjerter 8. Mot en slik kortføring går Vest korrekt opp med Esset, og dermed må Syd likevel tape to hjerterstikk. Hjertervarianten med Ess D x hos Vest kan imidlertid kombineres med partiell eliminasjon. Altså, Syd stikker spar 10, spiller kløver til Esset og kløver til stjeling. Det vil nå vise seg om K D er falt. Hvis ikke, er sjansen at Vest ikke har fler spar, og at kløverne enten sitter 3-3 eller honnørene fordelt. Syd fortsetter derfor med hjerter Knekt. Blir den stukket med Damen, har ikke Syd noen annen sjanse enn å spille på at Øst har hjerter 9 og ta finessen tilbake med återren. Hvis Vest stikker hjerter Knekt med Esset, må han under forutsetning av at han ikke har spar gi Syd favør og det tiende stikket.

10 poeng for å spille som angitt.

8.

Her gjelder det å forsøke sjansene i riktig tur og orden. Syd spiller seg hjem på trumf og tar deretter hjerterfinessen. Vi forutsetter at Øst får stikket for Kongen. Skifter han til kløver, går Syd opp med Esset. Under forutsetning av at hjertene ikke sitter dårligere fordelt enn 4-2, får han godspilt den femte hjerter og vinner. Østs beste motspill er derfor trumf tilbake når han er inne på hjerter Konge. Syd har imidlertid flere sjanser likevel. Han tar for hjerter Ess og spiller en hjerter til. Hvis Øst følger farge, stjeler Syd og vinner hvis hjerterne sitter fordelt 3-3. Viser det seg at Øst har fire hjerter, må Syd forsøke kløverfinessen som siste sjanse. Hvis Øst ikke følger tredje hjertespill, trumfer ikke Syd, men kaster en kløver. Vest er inne og må gi favør. Spiller han kløver, blir det til saks. Spiller han ruter, blir

det til døbbeltrenens. Og spiller han hjerter, får Syd godspilt den femte hjerter på bordet, med inntak på bordets siste trumf.

10 poeng for å spille som angitt.

9.

Her er det først og fremst spørsmål om å finne ruter Ess. Vest har vist K D i kløver, og da er det naturlig å plasere ruter Ess hos Øst. Vi spiller i hvert fall på det. Prøven ligger allerede i første stikk. Syd skal ikke ta for kløver Ess, fordi han foreløpig ikke har noe å kaste. Han skal la kløveren gå til trumf på hånden, spille bordet inn på trumf og så ruter. Hvis Øst stikker, får Syd avkast for to hjertepapere på ruter Konge og kløver Ess. Stikker ikke Øst, får Damen beholde stikket. Bordet spilles igjen inn på trumf, og på kløver Ess forsvinner rutertaperen. Også da må Syd vinne.

10 poeng for å spille som anført.

10.

Vest skal ikke trumfe. Gjør han det, risikerer han å gi Syd det tolvte stikket i spar eller kløver. Men, innvender De, Syd kan jo alltid spille Vest inn i trumf, og så må han jo få favør hvis han har nøkkelkortene spar K 9 x og kløver Ess D x. Ja, men hvem har fortalt Syd at det er Vest som har hjerter Konge? Det kan jo like gjerne være Øst. Syds spilleplan er sannsynligvis å eliminere kløver og ruter og så sette motparten inn i trumf. Så la ham være i den tro at dette fører frem, foreløpig. Syd må trekke kløver Ess og en kløver til stjeling. Deretter ruter til stjeling på hånden. Men nå er det Vests tur. Han stikker over med hjerter Konge, og nå kan han trygt trekke kløver Konge. Den eneste betesjansen er jo at Syd har en spartaper. Han må ha spar Konge tredje, og da har han også tre kløver.

10 poeng for å spille imot som anført.

♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠

1 mann som redaktør, hvor meget han enn henger i. Skal bladet gi et virkelig uttrykk for norsk bridge, må arbeidet organiseres på teamwork basis, hvor alle medarbeiderne honorerer og alle er med på å bygge opp bladet. Det er på dette grunnlaget at jeg tilbyr deg å bli redaktør av det nye «Bridge». Du har helt frie hender til å gå i gang. Ta med deg hvem du vil. Det redaksjonelle blir *din* sak, det økonomiske blir *min* sak,» sa Engen.

«Er du klar over at det vil koste deg penger å starte et nytt norsk bridgeblad?» spurte vi.

«Ja,» svarte Engen, «naturligvis er jeg det. Men bridge er nå engang min hobby, og jeg har troen på et norsk bridgetidsskrift, som drives ved *allsidig samarbeid*».

♠♥♦♣

Forstår De at dette var som å friste en gammelnorsk viking med selveste Valhall? Det var jo *nettopp slik* man selv i alle år hadde drømt om å kunne organisere et norsk bridgetidsskrift, ønsket å kunne bygge opp et virkelig *allsidig* blad i samarbeid med ypperlige medarbeidere, som kunne gi bladet både bredde og perspektiv! Og så kommer plutselig en ildsjel, som selv er aktiv bridgespiller og som selv er villig til å satse på den idéen han tror på med hele det riktige opplegget til et moderne norsk bridgeorgan. Er De i tvil om at oppgaven fengslet meg, at jeg rett og slett ble begeistret for saken. Det ble imidlertid et stort arbeid å organisere det hele på den relativt korte tiden som sto til disposisjon. Det hadde neppe gått hvis ikke idéen om et allsidig norsk bridgeorgan hadde slått så glimrende an. Ikke en mann som jeg spurte, svarte nei. Tvertimot kom det såvel innenbys som utenbys forespørsler om å få være med! Midt oppe i arbeidet med den boken om Europamesterskapet som Forbundet hadde anmodet meg om å være redaktør av, og hvis innleveringer skulle gå til det store arrangementet, kom en serie med møter og konferanser hvor det nye bladet etter hvert tok form. Redaksjon, faste medarbeidere, fotograf og tegner ble ansatt, og da vi startet helt fra nytt av kunne vi på alle punkter legge opp planene for bladet slik vi alle mente

var det beste. Det var noe så fantastisk uvant å ha en serie fremragende medarbeidere, som hver især var innstilt på å yte en positiv innsats og med hvem alle planer kunne gjennomarbeides og diskuteres før de ble satt ut i livet. Derfor er det riktig av Red. å understreke at «Bridge» er resultatet av et gjennomført «teamwork».

Rom ble ikke bygget på 1 dag, og ingen kan derfor vente at vi skal kunne sette alle våre planer ut i livet i dette første nummeret. Men slik vi her presenterer bladet vil det i hovedtrekkene få sin form. Og det vi alle håper er at det med en passelig blanding av lettere og tungere stoff for Dem vil bli «Bridge» — for bedre *bridge!*

HVIS DE SKAL SE EUROPAMESTERSKAPET

da bør De kjøpe partoutkort
å kr. 100.—

Skal De ikke se Europa-
mesterskapet —
da bør De kjøpe

«Europamesterskapet 1958»

den festlige boken om norsk
innsats i tidligere Europa-
mesterskap.

Dagbladet:

«Spill som vil fryde enhver som
som setter pris på virkelig god
bridge».

Morgenposten:

«Og så spillene da! Den som
ikke sørger for å skaffe seg
EM-publikasjonen går glipp av
meget — men det gjelder å
skynde seg, den er trykt bare
i begrenset opplag».

Arbeiderbladet:

Herseth har hatt mange flinke
medarbeidere. Kjøp boka. Den
koster bare 10 kroner, og De
får mye hygge og glede for de
kronene».

Både partoutkort og boken kan
De bestille hos
NORSK BRIDGEFORBUND
Postboks 1, Bryn.